

בעמישית

ספר
מלחמות
השם

חלק ב"ג

ביקורת נשים אצל רופאים

קול קורא'ס ומאמרם בעניין חיזוק הדת
שיצאו לאור בבתי מדרשים וישיבות ובכתבי עת

יוצא לאור על ידי

הוצאת אמונה - ברוקלין י"ז - שנת תשנ"ג

בולעטין

פון הרב שלום יהודת גראס

רב דקחל „מגן שאול“ ר„האלמן“ ור„ם בישיבה וכובל בית ישעיה
„מבחן להרואה בשחאות ובתיקות“

בעהמחד: אפיקות חמוץ אשלה (וי' חלקים); גדרולי חמוץ (על הלכות צבירות);
שווית זבחו זבחו זבח (על חלבות שוויכ); חיזוק וישראל טבא (מדרך להינטן
חכמים והכנות); מדרכך לנטיעות; מוחת שלום (על חל' מוחה); מוחת שלום
(חררכת לכשרונות); מוחת יהודת, (על חומר אישור „חלב עכו"ם“
ו„טמילאך“); גנש וטעי (על מאכליות אסורת, ח'ח); קידושה וישראל (על
הלכות יהודת) וט'ס.

אַ וְאָרְנוֹנָגָן אָוּ אִידְיֶשׁ פֿרוּיָעָן

מייט אַ צוּבָרָאַכָּעַן גַּעֲמִיט אָוּן שְׁוּעוֹר הָאָרֶץ זְעַנְעַן מֵיר גַּעֲצָוָוָנְגָעַן
נאָך אַ מָּאָל צַו שְׁרִיבָעַן אַיבָּעַר דִּי נִישְׁטָה פֿינְ פֿרְוּיָעָן דָּאַקְטוּרִים חָאַטְשָׁנָה
עַס אַיְזָנָאָך נִשְׁטָה פָּאַרְאַיְבָּעַר אַ יְאָר וּוָאָס דִּי וּוּעָלָט אַיְזָנָאָך
אוּפְּגָעַטְרִיסְעַלְט גַּעֲוָאַדָּעָן נִאָך דָּעָם וּוּי מֵיר האַבָּעַן אַ בִּיסְעַל
אוּפְּגָעַקְלָעַרְט דָּעָם גַּרְוִיסְעַן מְבָשָׁלָוּ וּוּאָס גִּיטָּפָאָר וּוּעָן פֿרְוּיָעָן באַזְעַבָּעָן
דאַקְטוּרִים, פֿוּן דָּעַסְטוּוּגָעַן רָאָך מְזֻעָּן מֵיר נִאָך אַמְּאָל אַפְּעַלְיָרָעָן אָוּן
רָעָר עַפְּעַנְרָלִיכְקִיט צַו אלְעָאַיְדִישׁ טָאַטָּעָס אָוּן מַמְעָס וּוּאָס
שְׁטָרָעַבָּעָן צָוּ אַמְּתִידִיגָּעָן רִינְעָם צִיהָל פֿוּן אַנְפָרָעָן אַ עַכְטָבָשְׁרִיעָע
אַיְרִישׁעָ שְׁטִיבָה, אָוּן האַפָּעָן מִיטָּהָשִׁיָּה הַילְּפָאָצָה זְעַהָן עַרְלִיכְבָּעָן אַיְרִישׁעָ
רוֹדוֹת מִיטָּאָסָאָך נִחְתָּה רְקָדוֹשָׁה.

לאָזֶט נִשְׁטָה אַיבָּעַר דָּעָם עַיקָּרוֹ אָוּן לְמַעַן הַשֵּׁם וְתוֹרַתְהָקִי טָוָט אַיבָּעַר
איַעַר מַעְגָּלִיכְקִיט אֹז אַיְיָעָר הָוִי גַּעֲוָונָט זָאָל וּוּעָרָן אַונְטָעַרְזִיבָּט
אוּיסְשָׁלִיסְלִיךְ נִאָך דָּאָרָך אַ דָּאַקְטוּרִין (פֿרְוּיָעָן רָאַקְטוּרָעָר) אָוּן אוּבָנִישָׁט
דָּאָרָךְ מַעַן גַּעֲוָאַרְעַנְט זִיְן עַס זָאָל חַיְזָוּ נִשְׁטָה זִיְן קִין יְהָוָר.

דאָיְזָנִישָׁט דָּעָרָךְ רִיכְטִיגָּעָר פָּלָאָצָ אַרְאָפָט צַו שְׁרִיבָעַן אוּיסְפִּירְלָעָר
וּוּאָס מֵיר האַבָּעַן זִיר פֿרְיָישָׁ אַנְגָּהָעָרָט דָּעָם פָּאַרְגָּאַנְגָּעָנָעָס יְאָר, פֿוּן
שְׁוִידְעָרְלִיכְבָּעָן, גִּיסְטִישָׁע, טְרָאַגִּישָׁע, שְׁטוּרְוִיכְלָוְנְגָעָן פֿוּן פֿרְוּיָעָן באַזְעַבָּעָן
וּוּאָס אַיְזָנִישָׁט גַּעֲקוּמָעָן צּוּלִיב וּוּינִיג זְהִירָות אָוּן אַיסְוָר יְהָוָר אָוּן
אַיסְוָר קוּרְבָּה

די האר שטעלט זיך אײַנעム קאָפּוּר, דאס הארץ ווערט פֿאָרְצִיטּעֶרטּ,
און דער גאנצעער קערפּער צוטרייסעלט, פֿון יעדע מעשה באָזונדער. מי
יתן עניין מים וכ'ו' ...

מיר וועלען צוֹטְרָעֵן דעם לשׂוֹן פֿון הַגָּהּ צְמַהֲרִיּוֹם שְׁטוּרָן אַבְּרָקִיךְ
דעַבְּרָעֵץְנִין שְׁלִיטִיאָ, וּוְאָסּ שְׁרִיבְּטּ וּוּגְעָן דעם עַנִּין פֿון פֿרְוִיעָן
דאָקְטּוּרִים. זוּוּלְ:

אַיךְ האָבּ שׂוֹן גַּעֲרָעֵט בְּאָרְכּוֹת אֵין מֵין סְפָר בָּאָרְמָשָׁה (חַ'גְּיַחְדָּה)
וּוּגְעָן דעם האָרְבָּקִיטּ וּוְאָסּ יְוָנָגָעּ פֿרְוִיעָן מֵיטּ יְעָדָעּ קְלִינִיקִיטּ גַּיְעָן וַיִּ
צַּיְּ אַמְּנָגָעּ דַּאְקְטּוּרָ, וּוְאָסּ דָּאָסּ אַיזְאָ גַּוּוֹאַלְדִּיגָּעּ אַיסָּוּרָ, וַיְיַעַשְׂ אַיזְאָ
טְּרוּוּעָרִיגּ בָּאוֹאוֹסָטּ אָזּ דַּי הַיְּנִיטְגָּעּ דַּאְקְטּוּרִים זְעַנְעָן בְּמַעַטּ אַלְעָ
גְּרוּוּסָעּ בְּעַלְיָ עֲבָירָות אָוֹן בְּעַלְיָ תָּאוֹהָ דַּעֲרָפָרָ אַיזְאָ דַּעָרָ פְּלִיכְטָ אַוְפּ דַּי
פֿרְוִיעָן צְיַיְּ גַּיְעָן צְוּ אַמְּנָגָעּ (פֿרְוִי דַּאְקְטּוּרָ).

נָאָר אֵין אוֹיסָנָאָמָּאָ פָּאָל מֵיטּ אַרְנְסְטָעָן עַנִּין וּוְאָסּ מַעַן קָעָן בְּשָׁוּם אָוָפּּן
נִישְׁתּ גַּיְעָן מֵיטּ דַּעָם צְיַיְּ אַפְּרָוִי דַּאְקְטּוּרָן, דַּאְמָאַלְטּ אַיזְאָ מוֹתָר אַוְרָקְרָ אַ
מְעַנְגָּעּ דַּאְקְטּוּרָ, אַבְּעָר דַּעָר אַיסָּוּר יְחוֹדָ שְׁטִיטָ אָוָנוּ נָאָר אַלְסָ אַין וּוּגָּ
נָאָר מַעַר עַס גַּעֲפִינְטּ צְיַיְּ צְוּוֹשָׁעּ אָוָנוּ אַדְקְטּוּרָ אַרְשָׁעָ וּוְאָסּ הַאָטָ
שְׁוּוֹן צְיַבְּרָאָכָעָן אַסְאָרָ אַידְיָשָׁעָ שְׁטִיבָעָר, אַין אַיךְ קָעָן אַפְּלָוּ צְוּוֹיָ פֿיָּ
דַּעָם סָאָרָט בְּיָם נָאָמָעָן, לְעַצְתָּעָסָ אַיזְאָ מַעַן אַוְרָקְרָמָעָן צְיַיְּ מִיר אַין
דַּעֲרָצִילָטּ מְעַשְ׊וֹת וּוְאָסּ דַּי הַאָרָדָהָבָעָן זְיךָ גַּעֲשָׁטָעָלָטּ קְאָפּוּרָ.

עַפְּפִי הַלְּכָה אַיזְאָ מַעַן בְּמַעַטּ מְחוּווֹבָ מְפַרְסָם צְיַיְּ זְיַיְּ דַּי נָעָמָעָן וּוּגָּן נִישְׁתּ
וּוְאָסּ עַס אַיזְאָ פְּשָׁוֹטָ אַסְבָּנָה, אָוֹן וּוּעָרָ וּוּיְסָטָ וּוּפִילָ אַזְעַלְכָעָ דַּאְקְטּוּרִים
גַּעֲפִינְעָן זְיךָ צְוּוֹשָׁעּ אָוָנוּ וּוְאָסּ עַס אַיזְאָ נָאָכְנִישָׁטָ נַחְגָּלָה גַּעֲוָרָעָן
זְיוּעָרָعָ נָעָמָעָן, אָוֹן עַס שְׁוּוּעָבָטָ אַרְחָנְנִוָּתָדְגִּיעָ סָכָנָה אַוְיָפָ אַלְעָ פֿרְוִיעָן
וּוְאָסּ גַּיְעָן צְוּ זְיַיְּ, וּבָוּ.

דַּעֲרִיבָעָר דַּאְרָףּ יְעָדָעָ אַפְּגָעָהִיטָעָנָעָר אַידּ מַשְׁתָּדָלּ צְוּ זְיַיְּ
אוֹיסָשְׁלִיסְלָעָךְ צְוּ נִיצְעָן פָּאָר דַּי בְּנִיּ בֵּיתּ פֿרְוִיעָן דַּאְקְטּוּרָעָנִיסּ, אָוֹן אַזְוִי
וּוּיְנִישְׁתּ יְעָדָעָר אַיזְאָ בְּאָקָאנְטּ וּוּיְאַזְוִי מַעַן קָעָן אַנְקָומָעָן צְוּ דַּי פֿרְוִיעָן
דַּאְקְטּוּרָעָנִיסּ אָוֹן אַוְרָקְרָ צְוּ וּוְאָסּ פָּאָר אַקְרָאַנְקָהִיטָעָן מַעַן קָעָן הַאָבָעָן
פֿרְוִיעָן דַּאְקְטּוּרָעָנִיסּ. דַּעֲרִיבָעָר טָוּעָן מִיר דָאָ בָּאָ הַוִּיפְטָעָן אָזּ עַס זְעַנְעָן
דַּאְהַיְנָטּ צְוּ טָאגָ אַסְאָרָ פֿרְוִיעָן דַּאְקְטּוּרָעָנִיסּ וּוְאָסּ סְפַעַצְיָאַלְיִזְרָעָן זְיךָ
אָוֹן אַלְעָ סָאָרָטּ גַּעֲבִיטָעָן אָוֹן אַפְּרָוִי וּוְאָסּ וּוּילָ זְיךָ פֿרְעָן בְּצְנִיעָוֹתּ הַאָטָ
דַּי גַּלְעַגְנָהִיטּ צְוּ הַאָבָעָן פֿרְוִיעָן דַּאְקְטּוּרָעָנִיסּ אַוְיָפָ אַלְעָ גַּעֲבִיטָעָן. אַין
יְעָדָעָן שְׁפִיטָאָלָ קָעָנָטּ אַירָ בְּאָקוּמָעָן אַלְיָסְטָ פֿון דַּי דַּאְקְטּוּרָעָנִיסּ פֿון
זְיוּעָרָעָ שְׁפִיטָאָלָ.

אין וויליאמסבורג קען מען שוין היינט צו טאג האבן א פרויין דاكتערין וואס אקצעעפטערט מעדיקעיד אינעם בילדינג וואס רופט זיך Division Medical, 138 Division Ave., Tel: 387-2408.
אין דעריבעדר איז א חוב קדוש אויף יעדען וואס פארמאגט נאך א פינק
יראת שמיים צו נוצען אויסשליסליך די דاكتערין.

מיד האבען שוין אפגעדריקט און אונזערע חיבודים אהלי ישראל,
קדושת ישראל (על ה' ייחור ובכל ענייני צניעות וקדושה שבך' חלקו שוי' ע) א פולען ליסט פון פרויין דاكتערענים. די פינקטליך אדרעס פון די אופיסעס, און אויך אין וועלעכען שפיטאל זיין פרاكتיצירען.

גלייבצייטיג ווילען מיר אויפמער��ואם מאבען או עפ"י הוראת
הגאנום המובהקים פוסקי דורינו שליט"א:

הגה"צ מוחר"ר יצחק יעקב וויס שלייט"א רב"ץ ירושלים

הגה"צ מוחר"ר שמואל הלו ואזנر שלייט"א רב"ץ בני ברק

הגה"צ מוחר"ר יוסף גריינוואלד שלייט"א אבדק"ק פאפא

הגה"צ מהר"ם שטערן שלייט"א אבדק"ק דעברעциן

הגה"צ מוחר"ר רפאל בלום שלייט"א אבדק"ק קאשי

הגה"צ מוחר"ר אברהם לייטנער שלייט"א אבדק"ק

מאנטעוווידעיה

אייז יעדער איד שעמדו אבותיו על הר סיני מחריב (פינקט ווי בי אנדרערע מצות זאבען און נאך מער) זיך משתREL צו זיין אויף זיין בני בית זאלאען נוצען נאר א פרוי דاكتערען, און דאס אייז נאר לכתהילה, אויב צוליב א סיבה אייז נישט מעילך דאמאליס בדיעבר, זאל מען אבער אבטונג געבען עס זאל נישט צוקומען צו יהוד, דאס מיינט אדער איר מאן זאל איר באגלייטען און זאל איר ווארטען איין ווארט זאל, דער דاكتער זאל אבער וויסען או דער מאן אייז דארט, אדער אינגעראט פון די ז קרוביות (עיין באכח"ע סי' ב"ב ובספרי קדושת ישראל פרטיה הלכה זו) זאל איר באגלייטען צום דاكتער, אבער צו זיין אלינס מיטען דاكتער איין זיין אפיס אייז איסור דאוריתא, וויל אל פאילו וווען זי האט זיך דארט אויף געפירת עפ"י התורה האט מען דורך עובר געוווען א איסור תורה במזיד, דאס אייז איסור יהוד.

ובזכות פון צניעות אין ערליךיט וועלען מיר זוכה זיין בקרוב געהאלפען צו ווערען מיט די גאולה שלימה אמרן.

תק' שלום יודא גראס אבדק"ק האלמיין

פרק עז: קדשו של ר' פנחס בנו

א

פעם אחת התווכח הרב הקדוש רב ייב"א ז"ל מאופטראה עם הרב הקדוש ר' פנחס פקוריעז ז"ל, באיזה איסור נכסלים יותר בדור הות. הרב ייב"א אמר, שהאיסור הגדול ביותר עכשו, הוא מה שמדוברים בביתי חכמת דברים בטלים בשעת התפילה, ור' פנחס אמר, שמכשול גדויל יותר הוא, מה שבנות ישראל העניות הולכות לבית ה"פריצים" הנקרים לטוכרם לעופות ודגים ושאר צרכי אורכל, כמו שהיה נהוג אז בעיר אופטראת, ועל-ידייך יש חשש שלא יבואו לידי יהוד. כל אחד מהצדיקים התענץ בדעתו, והרכבת בטענות והוכחות לבסס את דבריו, והתאמץ להתווכח גם את דעת חברו לדעתו. לסוף הסכימו לפתח אחד מחותמת חומשי תורה והפסק שיפול עליו מבטם ראשונה יוכיה להם עם מי הצדק. נודמן להם חומש בראשית, פתוחהו, וראו בפקירה ראשונה את הפסוק "הכוננה עשה את אחותנו", ונמצאו דבריו ר' פנחס קיימים. אז אמר לו תיכך:
הרבייב"א:

— נראה לנו איך יונתן בן עוזיאל מתרגם פסוק זה.
הביטו בתרגום יונתן, וראו שמתרגם כך: "לא יאי למחוי
פתחמד בכניישת הון דישראל (ובתרגום ירושלמי: ובבית
סדרשייחוֹן") דסאייבו... לבرتיה דיעקב", הרי שכל חומר הדבר הוא,
שלא יבואו לדבר מזה בכתי-כניות וכתי-מדרשיות של ישראל; נמצא
שצדקו דבריו שניהם, בחינת "אלו ואלו דברי אלוקים חיים".
